

νούλα

νούλα, η, ουσ. [<ιταλ. nulla (= μηδενικό)]. **1.** άνθρωπος εντελώς ανάξιος λόγου, εντελώς ασήμαντος, τιποτένιος: «είναι ντροπή σου να κάνεις παρέα μ' αυτή τη νούλα». **2.** η αποτυχημένη βολή στη σκοποβολή: «έχω τρελαθεί στις νούλες κι είναι η δέκατη φορά που ρίχνω». **3.** η αποτυχημένη ζαριά στο τάβλι, ιδίως εκείνη που αφαιρεί τη δυνατότητα στον παίχτη να επαναφέρει κάποιο χτυπημένο πούλι στην αφετηρία για να μπορέσει να συνεχίσει το παιχνίδι: «ας είχες κι εσύ τις νούλες που είχα εγώ, και θα σου 'λεγα αν θα με κέρδιζες». **4.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) η αποτυχημένη προσπάθεια παίχτη να χτυπήσει την μπάλα με το πόδι και πιο σπάνια με το κεφάλι του: «δεν περίμενε κανείς απ' αυτόν τον παιχταρά τέτοια νούλα μπροστά σ' άδεια εστία!». **5.** (γενικά) η αποτυχία: «όλη του η ζωή ήταν μια νούλα».

- **κάνω νούλα, α.** αποτυχαίνω να βρω το στόχο μου: «είναι τόσο ατζαμής, που κι από τρία μέτρα να τον βάλεις να ρίξει, πάλι νούλα θα κάνει». **β.** αποτυχαίνω να φέρω τη ζαριά εκείνη στο τάβλι που θα μου δώσει τη δυνατότητα να επαναφέρω κάποιο χτυπημένο πούλι στην αφετηρία για να μπορέσω να συνεχίσω το παιχνίδι: «είχε τέσσερις πόρτες ανοιχτές και δεν μπορούσα να βάλω μέσα το πούλι μου, γιατί έκανα συνέχεια νούλα». **γ.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) αποτυχαίνω να χτυπήσω την μπάλα με το πόδι και πιο σπάνια με το κεφάλι μου και χτυπώ στον αέρα: «και την ώρα που τιναχτήκαμε όλοι όρθιοι να φωνάξουμε γκολ, αυτός έκανε νούλα μπροστά σ' άδεια εστία». **δ.** (γενικά) αποτυχαίνω σε κάποια προσπάθειά μου: «μ' ό,τι κι αν καταπαστεί αυτός ο άνθρωπος, στο τέλος κάνει νούλα κι ησυχάζει».

- **φέρνω νούλα**, αποτυχαίνω να φέρω τη ζαριά εκείνη στο τάβλι που θα μου δώσει τη δυνατότητα να επαναφέρω κάποιο χτυπημένο πούλι στην αφετηρία για να μπορέσω να συνεχίσω το παιχνίδι: «έφερα πέντε νούλες απανωτές κι έτσι μου πήρε το παιχνίδι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας